

3. Συγγνώμη και άφεση στην παράδοση της Εκκλησίας

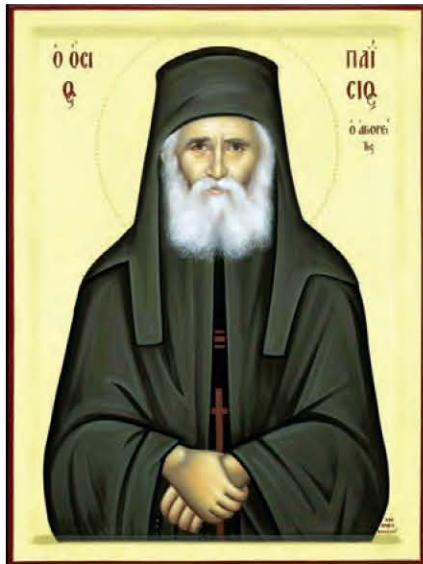
Το Μυστήριο της Μετάνοιας

Το Μυστήριο αυτό καθιερώθηκε από τον ίδιο τον Χριστό, όταν είπε στον Πέτρο: «...και ό,τι κρατήσεις ασυγχώρητο στη γη θα είναι ασυγχώρητο και στους ουρανούς και ό,τι συγχωρήσεις στη γη θα είναι συγχωρημένο και στους ουρανούς».

Μτ 16,19

Επίσης, μετά την Ανάστασή του, ο Ιησούς έστειλε στους μαθητές του το Άγιο Πνεύμα και είπε: «Σε όποιους συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα τους είναι συγχωρημένες, ενώ σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι».

Ιω 20, 23

Την εξουσία που έδωσε ο Ιησούς στους Αποστόλους να συγχωρούν αμαρτίες, οι Απόστολοι με τη σειρά τους τη μετέδωσαν στους Επισκόπους και οι Επίσκοποι στους πρεσβυτέρους.

Μετάνοια πραγματική είναι πρώτα να συναισθανθεί ο άνθρωπος το σφάλμα του, να πονέσει, να ζητήσει συγχώρηση από τον Θεό, και μετά να εξομολογηθεί. Έτσι θα έρθει η θεία παρηγοριά. Γι' αυτό πάντα συνιστώ μετάνοια και εξομολόγηση. Μόνον εξομολόγηση ποτέ δεν συνιστώ.

Άγιος Παΐσιος

Η τέλεση του Μυστηρίου της Μετάνοιας

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία, το Μυστήριο της Μετάνοιας έχει τη μορφή συζήτησης και διαλόγου μεταξύ του πιστού και του ιερέα. Ο ιερέας απαγορεύεται αυστηρά να αποκαλύψει σε οποιονδήποτε το περιεχόμενο της εξομολόγησης. Το Μυστήριο τελείται κυρίως στον ναό, αλλά και σε οποιονδήποτε άλλον χώρο απαιτηθεί (νοσοκομείο, σπίτι, φυλακή κ.λπ.). Όταν τελειώσει το στάδιο της εξομολόγησης, ο εξομολογούμενος γονατίζει και ο ιερέας τοποθετεί το πετραχήλι του στο κεφάλι του πιστού και διαβάζει τη *συγχωρητική ευχή*.

Στην αρχαία Εκκλησία, το Μυστήριο της Εξομολόγησης γινόταν μπροστά σε ολόκληρη την κοινότητα. Από τον 4ο αιώνα και εξής πήρε τη μορφή της προσωπικής εξομολόγησης.

Ευχή από τη Θεία Λειτουργία:

Κύριε Ιησού Χριστέ, Θεέ μου, ελευθέρωσε, σπλαχνίσου και συγχώρησε εμένα το παιδί σου για τα σφάλματα και τις κακίες, όλα δηλαδή που έκανα από μικρός ως αυτή την ώρα, όσα ήξερα πως ήταν άσχημα και όσα δεν ήξερα: στα λόγια και στις πράξεις μου, στις σκέψεις, στις επιθυμίες, στα έργα μου...

Η μετάνοια στην ασκητική παράδοση της Εκκλησίας

Ένας γέροντας ασκητής που ζούσε στην έρημο, είχε φήμη αγίου ανθρώπου και πολλοί πήγαιναν να ζητήσουν τη συμβουλή του. Μια φορά τον επισκέφτηκε ένας στρατιωτικός και τον ρώτησε αν ο Θεός δέχεται πάλι όσους μετανοούν για τα λάθη που έκαναν. Ο γέροντας τότε τον ρώτησε:

– Πες μου, παιδί μου, αν η χλαμύδα σου σκιστεί την πετάς;

– Όχι, βέβαια, απάντησε εκείνος. Τη ράβω και την ξαναχρησιμοποιώ.

– Αν, λοιπόν, εσύ λυπάσαι τη χλαμύδα, που είναι ρούχο, δεν θα λυπηθεί ο Θεός τον άνθρωπο που είναι παιδί του; του απάντησε ο σοφός γέροντας.

Μια φορά ρώτησαν τον Αββά Ποιμένα:

– Αν κάποιος κάνει λάθος και μετανοήσει, τον συγχωρεί ο Θεός;

Εκείνος απάντησε:

– Ο Θεός μάς δίδαξε να συγχωρούμε τους συνανθρώπους μας. Μια φορά δε που ο Πέτρος τον είχε ρωτήσει μέχρι πόσες φορές να συγχωρούμε, ο Κύριος του είπε μέχρι εβδομήντα φορές το εφτά. Λοιπόν, παιδιά μου, αν ζητά από εμάς τόσο πολύ να συγχωρούμε, πολύ περισσότερο μας συγχωρεί και μας δέχεται Εκείνος.

